

ARDA BAHADIR

HEP BİRLİKTE YENE BİRİZ

Hepimiz bu virüs döneminde evlerimize kapandık.

İşyerleri, okullar, sinemalar, restoranlar, kafeler ve daha birçok yer kapandı. Sosyal hayatı yalnızca internet üzerinden gerçekleştirmek zorunda kaldık. En yakındaki akrabalarımızı, yakın arkadaşlarımızı, komşularımızı dahi göremez olduk. Her şeyden çekinir, korkar olduk: Bize yaklaşan insandan, hayvandan, paylaşılan şeylerden... Biz öğrenciler okullarımızdan uzak kaldık. Kendi açımdan konuşacak olursam sınıfımda tanımadığım arkadaşlarım var hala. Derslerimize sanal ortamdan girmek ayrı bir mesele. Ben bu sene okulumuza 4 kez ders için 7 gün ise sınav için gittim. Bu kısa zamanda okuldan ne kadar uzak kaldığımı anladım. Kendimi okul yerine başka bir yerdeymiş gibi hissettim.

Aynı şekilde işyerlerindeki çalışanlar işlerinden uzaklaştılar. İnsanlar eğlenmek için sinemalara giderdi, kafeler de artık pek tercih edilmiyor. Herkes her işini evden hallediyor. Filmini evinde izliyor, konuşmak istediği kişilerle internet ya da telefon üzerinden konuşuyor. Öğrenciler evlerinde uzaktan eğitim alıyor. İnsanlar her işlerini evden halledince haliyle bir çeşit rahatlama geliyor. Çünkü eskiden evde geçirilen zamanın çoğunda dinleniliyordu. Şimdi ise ister istemez aynı durum yaşanıyor. Evden yapılan işin kalitesi, verimi düşük oluyor. Hatta bazı insanlar her işlerini yataklarından halletmeye çalışıyor. Sonuçta bu ve buna benzer durumları değiştirmek çok zor. Bu döneme alışmak zorunda olduğumuzu da unutmayalım. Çünkü karşımızdaki virüs sınır tanımayan bir virüs ve sürekli mutasyon geçiriyor. Eğer bu durumdan kurtulmak istiyorsak kurallara uymalı ve örnek vatandaşlar olmalıyız. Tedbirleri elden bırakmayalım. Bu virüsü ancak hep birlikte olursak yenebiliriz.